

תת"ע 3428/03/16 - מדינת ישראל נגד שמעון קורנפלד - בעצמו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 3428-03-16 מדינת ישראל נ' שמעון קורנפלד
בפני כבוד השופט אהרן האוזרמן

בעניין: מדינת ישראל
ע"י רפ"ק עו"ד אסנת חן, את"ן ת"א

המאשימה

נגד

שמעון קורנפלד - בעצמו

הנאשם

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק:

כנגד הנאשם נרשם ביום 30.06.15 דו"ח ברירת קנס בגין עבירה של אי ציות לאור אדום ברמזור בניגוד לתקנה 22 (א) לתקנות התעבורה.

הנאשם ביקש להישפט, כפר באישום המיוחס לו, והיום נשמעו בפני ראיות בתיק שבנדון. מטעם המאשימה העידה עדת התביעה השוטרת לוי לילך, והוגש דו"ח הודעת תשלום קנס שערכה השוטרת (ת/1). מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו והוגשו תרשים ותמונה (נ/1 ו-נ/2).

ואלו העובדות הרלוונטיות לביצוע העבירה על פי גרסת המאשימה:

ביום 30.06.15 בסמוך לשעה 10:59 נהג הנאשם פרטית סיטרואן בתל אביב ברחוב קרליבך, מכיוון רחוב החשמונאים לכיוון רחוב מנחם בגין, התקרב לצומת האמור ופנה ימינה לרחוב מנחם בגין.

בכיוון נסיעת הנאשם לפני ואחרי הצומת כאמור, מוצבים 3 רמזורים, המורים אל כיוון הנסיעה של הנאשם כאמור, אשר בעת שהנאשם נסע בצומת היו תקינים, ופעלו כראוי.

נטען כנגד הנאשם כי נכנס אל הצומת כאמור בנסיעה רצופה, מבלי לעצור את הרכב לפני קו העצירה המסומן על פני הכביש לרוחבו לפני הצומת, וכי בכך נכנס לצומת בניגוד לאור האדום שדלק ברמזור אותה שעה.

בכך טוענת המאשימה כי הנאשם לא מילא אחר הוראות הרמזור המוצב בכיוון נסיעתו, ועבר עבירה כמיוחס לו בכתב

האישום.

על פי גרסת הנאשם, ציית הנאשם לרמזור המוצב בכיוון נסיעתו ברחוב קרליבך לפני הצומת עם רחוב מנחם בגין, בכך שעצר עם רכבו לפני הצומת, זאת בשל אור אדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו. הנאשם לטענתו החל בנסיעה בכניסה לצומת, ופנה ימינה לרחוב מנחם בגין, רק לאחר שהאור ברמזורים התחלף מאדום לירוק.

הנאשם עומד על כך שלא נכנס לצומת בנסיעה רצופה כטענת השוטרת וכן עומד על כך שבעת שפנה ימינה לרחוב מנחם בגין ונכנס לצומת דלק ברמזור אור ירוק.

זאת ועוד, לגרסת הנאשם כפי שמסר לשוטרת במקום עצירתו, וכפי שטען בעקביות בביהמ"ש, הנאשם הביט היטב לטענתו על הרמזורים בכיוון נסיעתו (הקרוב והרחוק) והוא משוכנע כי האור התחלף לירוק בטרם החל בנסיעה ממצב עמידה ונכנס לצומת. בכך טוען הנאשם כי לא עבר את העבירה המיוחסת לו על ידי השוטרת.

הנאשם הגיש תרשים של הצומת שהודפס מתוך אתר המפות של "גוגל" (נ/1) וכן תמונה שצילם לדבריו בעצמו בצומת בכיוון נסיעתו מרחוב קרליבך במבט לרחוב מנחם בגין (נ/2). יש לציין כי התרשים (מפה) והתמונה משקפים את מצב הצומת ביום העבירה לכאורה וכי כחודש וחצי לערך אחרי מועד רישום הדוח, שונה מבנה הצומת לחלוטין עקב עבודות להקמת תחנת הרכבת הקלה בסמוך לצומת.

העידה בפני השוטרת ונחקרה ע"י הנאשם בחקירה נגדית, בה עומתה עם טענות הנאשם כאמור. העיד בפני אף הנאשם ופרס בהרחבה את גרסתו. הוגשו מטעמו הראיות כאמור, והנאשם עמד אף הוא בחקירה נגדית ע"י התובע.

לאחר שבחנתי את גרסאות הצדדים, את הראיות שהוגשו מטעמם, ושמעתי את עדויותיהם, לא אוכל לקבוע במידה הנדרשת במשפט הפלילי כי הנאשם אכן עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום, וזאת מהנימוקים הבאים:

1. הנאשם עמד על גרסתו באופן ברור ועקבי החל מתגובתו במקום כפי שנרשמה על ידי השוטרת, ודרך דבריו בעדותו בביהמ"ש.

2. עדותו של הנאשם בבית המשפט הייתה עניינית, בהירה, עקבית הותירה בי רושם אמין ואף לא נסתרה בחקירה נגדית על ידי התובעת.

3. הנאשם ביקש להמחיש ולהראות לביהמ"ש את מיקום עמידת רכבו בצומת את מסלול נסיעתו לתוך הצומת, את מיקום הרמזורים ואת מקום עמידת השוטרת בתמונה שהגיש. כאמור הוצגו בפני עדת התביעה תרשים ותמונת הצומת (נ/1 ו-נ/2) שאושרו על ידה [עמ' 3 ש' 12]. העדה נשאלה באופן מפורט וסימנה בעצמה בתרשים ובתמונה את מקום עמידתה ביחס לרמזור עליו התבוננה לטענתה, הרמזור המרוחק מכיוון נסיעת

הנאשם.

למרות שיש לנקוט בתמונה זהירות מסוימת, באשר לפרספקטיבה העולה ממנה העלולה להטעות מול המצב בשטח, והגם שהתמונה לא צולמה ממקום עמידת העדה, לאור התרשמותי ממבנה הצומת, כולל על פי עדות השוטרת בתשובותיה לשאלות הנאשם בחקירה נגדית, נוצר בליבי ספק האם יכולה הייתה עדת התביעה להבחין בוודאות הנדרשת במשפט פלילי ממקום עמידתה בקו העצירה בכיוון נסיעת רכב הנאשם הממוקם מעבר לצומת.

4. תגובתו של הנאשם כפי שנרשמה על ידי השוטרת בדו"ח עצמו הייתה קצרה מאד ולאקונית: **"אני ראיתי ירוק ימינה לבגין"**. הנאשם סיפר בעדותו כי ניסה להציג במקום בפני השוטרת את גרסתו המפורטת וטענותיו כפי שעשה בביהמ"ש אולם דבריו לא נרשמו. השוטרת בהגינותה אינה מכחישה ואף מאשרת זאת ובתשובה לשאלה ישירה בחקירה נגדית השיבה: **"אני לא רושמת שיחה עם הנהג. אני רושמת תגובה ראשונית שלו בלבד"**.

למרות שהתרשמתי כי מדובר בשוטרת טובה, מנוסה, הגונה ומקצועית, אשר הקפידה בדו"ח שערך להתייחס לכל יסודות העבירה כנדרש, אני סבור כי היה מקום לתעד באופן מלא את דברי הנאשם.

לא למותר לציין כי לא מצאתי כל מקום לחשוד בשוטרת כי התנהלה באופן שיש בו ולו קרבה רחוקה לקיומו של משוא פנים או אטימות מצידה והתרשמתי כי השוטרת גילתה סבלנות כלפי הנאשם, אשר לא טען בשום שלב אחרת, ואולם אני סבור כי היה מקום לאפשר לנאשם במיוחד נוכח התגובה המכחישה הראשונית שלו לרשום בקצרה את טענותיו באופן מפורט יותר במקום המיועד לרישום תגובתו בדו"ח.

רישום כזה ישמש לצורך בדיקה על ידי התובע שיחתום על הדו"ח בטרם יוגש ככתב אישום לביהמ"ש, ולכל הפחות רישום כזה נחוץ על מנת לאפשר לנאשם את זכותו על פי חוק ועל פי כללי הצדק, לתעד את גרסתו במקום בתגובה שתירשם באותו הדו"ח ע"י השוטר.

סיכומי של דבר, בהעדר עובדות מהותיות אלו כמפורט, מקנן בי החשש שמא יתכן ושגתה השוטרת עורכת הדו"ח בהתרשמותה הכללית מנסיבות המקרה. זאת ועוד, מאחר ובמסגרת פרשת התביעה הוצגה בפני עדות יחידה, עלי לנקוט משנה זהירות בבחינת העדות בטרם הרשעה.

נוכח עדות הנאשם שחזר בעקביות על טענתו, במקום האירוע, ובביהמ"ש, הן בישיבת ההקראה והן במהלך שמיעת הראיות, ולאחר שהנאשם עמד בחקירה נגדית, לא אוכל לקבוע כי אני מעדיף את גרסת השוטרת על פני הכחשתו של הנאשם, או כי מצאתי לגרסת השוטרת חיזוק נוסף בראיות.

לאור כל האמור לעיל, החלטתי לזכות את הנאשם, ולו מחמת הספק.

מזכירות תעביר העתק מהכרעת הדין לצדדים.

מזכירות תודיע לנאשם טלפונית בהקדם כי אינו נדרש להתייצב בביהמ"ש לדיון שנקבע למתן הכרעת דין ליום
20.07.16.

ניתנה היום, א' תמוז תשע"ו, 07 יולי 2016, במעמד הצדדים